

kunnet bevæge os til at stille os anderledes til denne Sag nu end før. Forslaget under Nr. 2 er i Realiteten en Ubetydelighed; men netop derfor har man ikke fundet, at det var Grund nok til paa et andet Sted at rejse det paany, efter at det var afgjort her i anden Retning ved 3die Behandling. Med Hensyn til Forslag under Nr. 3 om Optagelse af Theatrets Forpligtelse til at forrente og afdrage sin Gjæld, da har der fundet Udtaleser Sted, som om det ikke havde været væsentligt at sige, hvilket Tilskud der bliver bevilget Theatret af Statskassen, da Statskassen dog maatte bære Underbalancen, hvilket altsaa maatte forstaaes saaledes, som om Finantsministeren maatte have Ret til paa Requisition af Kultusministeren at dække de Beløb, som han fandt fornødne til Theatrets Drift. Denne Anskuelse kan man ikke tiltræde, og den ærede Kultusminister har dog heller ikke efter min Opfattelse af hans Ord kunnet tiltræde den, idet han har ladet Ord falde om, at Theatrets Bestyrelse ikke kunde drive Theatret med dette Tilskud, hvilket jeg forklarer saaledes, at han ikke vil paatage sig det Ansvar at styre Theatret, naar han ikke fik en større Bevilling. Man nærer imidlertid den Tro, at den givne Bevilling er tilstrækkelig og at man af Hensyn til den ærede Minister ikke har Anledning til at forandre sin Opfattelse. Under Nr. 4 fremtræder et Forslag, hvor det tidligere Flertal har indpøskomet ærede Kollegaer af Finantsudvalget, som tidligere hørte til Mindretallet, idet man er gaaet ind paa at yde et Tilskud fra Statskassen til Universitetet, da det tidligere Flertal navnlig har tænkt paa, at det var en Sum, der stemmede med det Beløb, der var fornødent til Opførelsen af et Museumsbygning. Anskuelserne om dette Spørgsmaal have selvfølgelig de enkelte Medlemmer desuagtet forbeholdt sig, men det er for nærværende Dieblif en positiv Indrømmelse fra det tidligere Flertals Side til det ærede Mindretal angaaende denne Post. Naar det hedder, at man ved de Bevillinger, man har givet til Universitetet, og den Maade, hvorpaa man har givet disse Bevillinger, vilde rolle ved Universitetet, da er dette jo en fuldstændig Misforstaaelse. Universitetet har vist neppe nogeninde haft en saarigelig Bevilling, som netop paa nærværende Finantslov, og at yve ved Universitetets Reserverfond og Kapitalformue, som det tidligere Flertal efter sin Anskuelse betragter som en Del af Statens Formue, er vidt forskjellig fra at ville rolle ved Universitetet. I den Henseende have vi Alle den fælles Anskuelse, at der ingeninde vil blive rokket ved Universitetet i den Forstand, men at det altid vil faae de fornødne Bevillinger til Fremme af sine Formaal. Forslaget under Nr. 5 omhandler et Spørgsmaal, der er bekendt, og forklarer sig selv; man har ikke fundet det fornødent at søge den polytekniske Værestalts Underbalance dækket ved Tilskud fra Statskassen,

thi der er Midler tilstede i Anstaltens Kapitalformue til denne Dækning. Forslagene under Nr. 6, 7 og 8 staa i Forbindelse med Forslaget under Nr. 4, og jeg kan saaledes her forbigaa dem. Ved Forslaget under Nr. 9 foreslaar man atter at optage Posten om at lade Universitetet bestride Udgifterne ved den botaniske Have; man fastholder Forslaget af de samme Grunde, som jeg tidligere har antydet, og dette kan jo saameget lettere ske, som Forslaget under Nr. 4 betegner et Tilskud. I Forbindelse med Forslaget under Nr. 9 staar Forslaget under Nr. 11, og Forslaget under Nr. 10 er en Følge af et tidligere Forslag; det Samme er Tilfældet med Forslaget under Nr. 12, a. Forslaget under Nr. 12 b omhandler ligeledes et bekendt Spørgsmaal. Den ærede Minister har ment, at Rigsdagen her med eet Slag skulde forandre, hvad den i to Aar i Forening med Regjeringen har vedtaget, idet den skulde estergive Universitetet den Gjæld, det har maattet stifte hos Kommunitetet for at kunne udrede visse Udgifter; altsaa hvad begge Rigsdagens Afdelinger og Regjeringen ere blevne enige om i de tvende forløbne Aar, skulde man saaledes det tredje Aar atter med eet Slag forandre. Dette har det tidligere Flertal ikke fundet nogen Anledning til, og til denne Anskuelse har Mindretallet sluttet sig, idet dette har maattet erkende, at det var en for stærk Forbring at stille til Flertallet, at det skulde gaa ind derpaa. Forslagene under Nr. 13 og 14 kan jeg forbigaa; de ere af samme Bestaaenhed som tidligere Forslag og forklares af dem. Hvad angaar Forslagene under Nr. 15 og 18, da gaa de ud paa atter at tilbageføre de Bevillinger til forskjellige Realskoler, som af Folkethinget vare opførte paa det lærde Skolevæsens Budget, men paa et andet Sted ere blevne henførte under Sorø Akademi, til de lærde Skolers Budget, og man har da fastholdt de samme Bevillinger for de nævnte Skoler, som Folkethinget tidligere havde vedtaget. I Slægtsskab hermed staar Forslaget under Nr. 16, som angaar et Bidrag til Høisted Realskole, idet man ikke har kunnet skjønne, at der er fremkommet yderligere Grunde for denne Sag end de, der allerede tidligere vare bekendte, og dette Spørgsmaal ialtsald ikke er af den Betydning, at det kunde anses for heldigt at rejse det paany paa et saar sent Stadium af Forhandlingen. Forslaget under Nr. 17 gaar ud paa at fastholde Folkethingets Opfattelse af Størvæsen af Bevillingen til fattige Elever, som paa et andet Sted er nedsat med 22,000 Kr. Skulde der, som Udvalgets tidligere Flertal altid har forment, være Trang til et saadant Beløb af 66,000 Kr. til fattige Husmandssønner omkring i Landet, da skjønner man ikke rettere, end at der er en høi Grad af Villighed for at komme denne Trang imøde, og skulde det til næste Aar vise sig, at Trangen ikke er tilstede i et saadant Omfang, da vil der jo Intet være tabt ved at lade Bevillin-